

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.519/2018/4.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Csesznok Judit Anna előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Gyulai Sándor Csaba ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Vitári Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. Balogh István ügyvéd

A per tárgya: szerződés létre nem jöttének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.466/2018/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Debreceni Törvényszék 5.P.20.259/2018/6. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a szerződés létre nem jöttével kapcsolatos rendelkezése tekintetében hatályában fenntartja, ezt meghaladóan a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 59.690 (ötvenkilencezer-hatszázkilencven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 463.100 (Négyszázhatvanháromezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes, mint Adós és az alperes, mint Bank 2006. március 10. napján CHF alapú elszámolással lakásvásárlás céljára kölcsönszerződést (továbbiakban a kölcsönszerződés) kötöttek.
- [2] A kölcsönszerződés 1.1. pontja egyebek mellett tartalmazta, hogy a Bank az Adós részére 33.518,- CHF svájci frank összegű kölcsönt bocsát rendelkezésre tekintettel az Adós azon igényére, hogy a szerződés I/2. pontjában meghatározott célra 4.631.000 forint iránti finanszírozási igényét a Bank kifejezetten CHF elszámolással elégítsen ki. Az Adós elfogadta azon tényt, hogy a nyilvántartásba vett devizaösszeg a jelen szerződés megkötése, valamint a

folyósítás időpontja közti időszak alatt bekövetkező árfolyamváltozás miatt a finanszírozási igényhez képest 15 %-kal növelt mértékben került megállapításra. Ezen összeg tájékoztató jellegű, a tartozás tényleges összege a II/1. pontban írtak szerint kerül megállapításra.

- [3] A kölcsönszerződés I.4. pontja szerint a Bank a kölcsönt 300 hónap futamidőre nyújtja, melyből 60 hónap a türelmi idő.
- [4] A II/1. pont szerint a Bank a kölcsönt forintban folyósítja, de ezt a folyósítás napján érvényes, a Bank által alkalmazott és a Bank Hirdetményében megjelent deviza vételi árfolyamon kiszámított CHF összegben tartja nyilván.
- [5] A III.1 pont alapján az adós az igénybe vett kölcsön összege után jelen szerződés alapján kamatot és kezelési költséget köteles fizetni. A türelmi idő konstrukció esetén a türelmi idő alatt a folyósított kölcsönösszeg után kizárólag kamat és kezelési költség fizetése történik. A tőke törlesztése a türelmi idő leteltét követően kerül sor.
- [6] A kölcsönszerződés III.2. pontja szerint a kölcsön éves kamatlába a folyósítás időpontjában a Hirdetményben megállapított érték, melyet a Bank a szerződéskötés napjára vonatkozóan tájékoztató jelleggel közöl; a kamatláb évi 3,99%. A kölcsön kamatlába kamatperiódusonként változó, de kamatperióduson belül állandó.
- [7] A kölcsönszerződés III.7. pontja értelmében a kölcsön teljes hiteldíjmutatója 5,62 %.
- [8] Az adós a kölcsönszerződés VIII.12. pontjában kinyilvánította, hogy a bank Üzletszabályzatának és Hirdetményének rendelkezéseit megismerte és azokat magára nézve kötelezőnek fogadta el.
- [9] A felek 2006. március 10. napján jelzálogszerződést is kötöttek, amellyel a kölcsön biztosítékeként jelzálogjogot alapítottak az alperes javára a felperes tulajdonában lévő ingatlanra.
- [10] A hitelt az alperes 2006. március 22-én folyósította, a hitel összege a folyósításkori árfolyam figyelembe vételével 28.099,02 CHF volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [11] A felperes módosított keresetében elsődlegesen a kölcsönszerződés és a zálogszerződés létre nem jöttének megállapítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felek között nem volt konszenzus, hiszen a megállapodásuk nem terjedt ki a kölcsönösszeg, valamint a törlesztőrészletek összegének és esedékességének meghatározására, továbbá az írásba foglalt szerződés befektetési elemet is tartalmaz, ilyen jellegű megállapodást azonban ő nem akart kötni.
- [12] A másodlagos keresete annak megállapítására irányult, hogy a kölcsönszerződés és az azt biztosító jelzálogszerződés semmis a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 213. §-a (1) bekezdésének a), b) c) és e) pontjai alapján.

- [13] A felperes harmadlagos keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felek közötti kölcsön- és jelzálogszerződés semmis azon okból, hogy az alperes nem adott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázatra vonatkozóan. E körben hivatkozott a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések egyes rendelkezéseinek tisztességtelenségéről szóló 2/2014 Polgári jogegységi határozatban (a továbbiakban: 2/2014 PJE határozat), a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 205. §-ában, 239. § (2) bekezdésében, az rHpt. 203. § (1), (6) és (7) bekezdésében foglaltakra.
- [14] Az érvénytelenség jogkövetkezményeként a kölcsönszerződés ítélethozatalig történő hatályossá nyilvánítását, továbbá az alperes kötelezését kérte 1.139.399,59 Ft megfizetésére.
- [15] Az alperes érdemi ellenkérelme a felperesi kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

- [16] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [17] Döntését azzal indokolta, hogy az Üzletszabályzat és a Hirdetmény az rPtk. 205/B. §-ának (1) bekezdése alapján a kölcsönszerződés részévé vált, hiszen a megállapodás VIII.12. pontja, valamint a kihallgatott banki ügyintéző tanúvallomása alapján biztosított volt a felperes számára az, hogy az Üzletszabályzat tartalmát és a Hirdetményt megismerje, ezen általános szerződési feltételeket pedig írásban, valamint - a törlesztés megkezdésével - ráutaló magatartással is elfogadta. Erre is tekintettel a felperes kölcsönszerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló elsődleges keresete nem volt alapos, mert a felek megállapodása kiterjedt a kölcsönszerződés létrejöttéhez szükséges valamennyi kérdésre. A kölcsönösszeg a szerződés I.1. és II.1. pontjai alapján annyi svájci franknak felelt meg, amennyit 4.631.000 Ft a bank által a folyósítás idején alkalmazott deviza vételi árfolyam alapulvételével ért. A szerződés tartalmazta a törlesztőrészletek összegét (IV.3. pont) és esedékességét (IV.4. pont), valamint a devizaalapúságban történt megállapodást is. Kifejtette, az a tény, hogy a kölcsönnyújtásra devizaalapon került sor, a deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdések tárgyában a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében meghozott 6/2013. Polgári jogegységi határozat (a továbbiakban: 6/2013 PJE határozat) 3. pontjához fűzött indokolás alapján befektetési szolgáltatásként nem értelmezhető, ez ugyanis csupán egy elszámolási mód, így a felek megállapodása a felperes érvelésével szemben nem tartalmaz befektetési elemet, ezért az az írásba foglalt tartalommal létrejött.
- [18] A másodlagos és harmadlagos keresetet is alaptalannak találta az ítéletben kifejtett okokból.
- [19] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

- [20] A fellebbezés kapcsán csak kiemelte, hogy fellebbezésében tévesen hivatkozott arra a felperes, miszerint az Üzletszabályzat és a Hirdetmény elfogadását tartalmazó szerződési kikötés tisztességtelen. A felperes a per során maga is elismerte: a szerződéskötés előtt a megállapodás valamennyi rendelkezését átbeszélték az alperes ügyintézőjével (5.P.20.213/2016/21. jegyzőkönyv 3. oldalának 5. bekezdése), így a megbeszélés kiterjedt erre a szerződési kikötésre is. Ez alapján a felperesnek lehetősége volt eldönteni azt az egyszerű ténykérdést, hogy valóban megismerte és elfogadta-e az Üzletszabályzat és a Hirdetmény rendelkezéseit, vagy nem. Azon érvelés, amely szerint a felperes az Üzletszabályzatot és a Hirdetményt tévesen a kölcsönszerződés mellékleteivel azonosította, nem elfogadható, hiszen a kölcsönszerződés utolsó oldala egyértelműen felsorolja, hogy milyen okiratok képezik annak mellékletét, ezeket az okiratokat pedig egy kellő gondossággal eljáró fogyasztó a mellékletek elnevezése és tartalma alapján sem keverhette össze az Üzletszabályzattal és a Hirdetménnyel. E kikötés nem sérti a jóhiszeműség és a tisztesség követelményét, így nem minősül tisztességtelennek (EBH2011.2413). E körben több uniós irányelvre és az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) joggyakorlatára is utalt.
- [21] A jogerős ítélet szerint köztudomású tény, hogy a perrel érintett megállapodás megkötésének idején tömegesen jöttek létre devizaalapú kölcsönszerződések, a devizaalappal kapcsolatos általános szerződési feltételek nem tértek el a szokásos szerződési gyakorlatától, így azok külön figyelemfelhívó tájékoztatás nélkül is a szerződés részévé váltak. Az Üzletszabályzatot és a Hirdetményt a feleknek nem kellett aláírniuk (1/2016. PJE indokolása III.1.b) pontjának utolsó mondata).
- [22] A kölcsönszerződés I.1., II.1., IV.3 és IV.4 pontjai együttes értelmezésével az 1/2016. PJE határozatnak megfelelően tartalmazza a kölcsönösszeget: ez annyi svájci franknak felel meg, amennyit 4.631.000 Ft a bank által a folyósítás idején alkalmazott deviza vételi árfolyam alapulvételével ért. A felek megállapodása kiterjedt arra is, hogy az alperes svájci frank elszámolás mellett, azaz „deviza alapon” nyújtson kölcsönt a felperes részére, mindez ugyanis a kölcsönszerződés I.1., II.1., IV.3. és VII.2. pontjaiból egyértelműen kitűnik.
- [23] A másodfokú bíróság a felperes másodlagos és harmadlagos keresetét az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően alaptalannak találta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [24] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben elsődlegesen - tartalma alapján - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítéletek megváltoztatásával felperes keresetének való helytadást, másodlagosan a hozott ítéletek hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kezdeményezte.

- [25] Felülvizsgálati kérelmében anyagi jogszabálysértésként az rHpt. 210. § (1) és (2) bekezdését, 213. § (1) bekezdés a), b) c), d), és e) pontját, 203. § (1), (6), (7) bekezdését, az rPtk. 205. §-át, 205/B. §, 207. § (2) bekezdését, 209. §-át, 209/A. §-át, 239. § (1), (2) bekezdését, 523. §-át, a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999.(II.5.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés j) pontját, 2. § b) pontját, valamint a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK tanácsi irányelv (továbbiakban: irányelv) 20. preambulum bekezdését, 4. cikkének (1), (2) bekezdését, 3. cikkének (1) bekezdését, 6. cikkének (1) bekezdését jelölte meg.
- [26] Hivatkozott arra, hogy az eljáró bíróságok a tényállást hiányosan, iratellenesen állapították meg és elmulasztották az EUB C-38/17, C-51/17, C-118/17., C-126/17, 186/17, C-483/11. számú a tagállami bíróságokra kötelező ítéleteinek az értelmezését, amely abszolút eljárási szabálysértés és hatályon kívül helyezési ok.
- [27] Az Üzletszabályzat és a Hirdetmény szerződés részévé válása körében tett ítéleti megállapítások a felperes álláspontja szerint sértik az rPtk. 205. §-át, 205/A. §-át, 209. §-át, 209/A. §-át, 523. §-át, az rHpt. 210. § (1), (2) bekezdésének és a Korm. rendelet 1. § j) pontja és 2. § d) pontját, valamint az irányelv 20. preambulum bekezdését.
- [28] Téves az a jogerős ítéleti megállapítás, hogy a kölcsönszerződés VIII.12 pontjában foglaltakkal az Üzletszabályzat és a Hirdetmény a megállapodás részévé vált az rPtk. 205/B. § (1) bekezdése alapján. Továbbra is fenntartotta, hogy az alperes kötelezettsége lett volna mindezek bizonyítása és az alperes ezen kötelezettségének nem tett eleget. Az EUB C-51/17. számú ítélet 75., 78. pontjára hivatkozva kifejtette, hogy az Üzletszabályzatot a szerződés megkötése előtt kell a fogyasztóval megismertetni, hogy megalapozott döntést tudjon hozni a szerződés megkötését illetően. A szerződés azt tartalmazza, hogy a szerződés aláírásakor ismerheti meg a felperes az üzletszabályzat rendelkezéseit, amely sérti az irányelv 20. preambulum bekezdésében foglaltakat. Az Üzletszabályzat és a Hirdetmény elfogadásáról rendelkező szerződéses pont erre tekintettel semmis.
- [29] Álláspontja szerint az EUB C-51/17. ítélete alapján a 6/2013 PJE határozat nem vehető figyelembe, mivel egyrészt az a szerződés megkötését követően keletkezett, másrészt a fogyasztó jogait csorbítja, ezért az Európai Unió magas szintű fogyasztóvédelmi céljának elérését akadályozza, vagy ilyen hatása van akkor, amikor ezen jogegységi határozatra hivatkozva kívánja a másodfokú bíróság az Üzletszabályzatot és a Hirdetményt a szerződés részévé tenni, szemben a már hivatkozott C-51/17. EUB ítélet értelmezésével, amely kizárt rendelkezésnek minősíti a 6/2013. polgári jogegységi határozatot.
- [30] A Korm. rendelet 1. § j) pontja és 2. § d) pontja körében előadta, hogy bár ezen hivatkozásait a 2017. február 9-én kelt beadványa

tartalmazta és ott részletesen kifejtésre került, hogy a kölcsönszerződés részévé válásának bizonyítására vonatkozó bizonyítási teher meghatározásával kapcsolatos hivatkozása tárgyában egyik bíróság sem hozott döntést és indokolást sem tartalmaztak a határozatok arra vonatkozóan, hogy miért nem fordítja meg a bizonyítási terhet a szabványzáradék, holott a C-51/17. számú ítéleti értelmezés az eljáró bíróságok számára kötelezővé teszi a szerződés valamennyi rendelkezése tisztességtelenségének vizsgálatát.

- [31] A szerződés létre nem jöttének megállapítása iránt előterjesztett kereset kapcsán a felperes az rPtk. 205. §-a, 205/A. §, 209. §-a, 209/A. §-a, 523. §-a, az rHpt. 210. § (1), (2) bekezdésének és a Korm. rendelet 1. § j) pontja és 2. § d) pontja, az Irányelv 20. preambulum bekezdésének, a 3. cikkének, 4. cikkének (2) bekezdésének és az EUB C-51/17 ítéleti értelmezésnek a sérelmét állította.
- [32] E körben fenntartotta a perben már korábban előadottakat. Egyben utalt arra, hogy a szerződéskötés időpontjában a szerződés azért nem jöhetett létre, mert ekkor még a szerződési feltételek számszaki tartalma ismeretlen volt, így mind az rPtk. 523. §, mind az rHpt. 210. § által megkívánt lényeges elemek tekintetében nem állt fenn a felek konszenzusa.
- [33] A felperes felülvizsgálati kérelmében hosszasan érvelt amellet, hogy a perbeli szerződés jogszabályba ütközik, illetve az árfolyamkockázatról történt tisztességtelen tájékoztatásra tekintettel semmis.
- [34] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A Kúria az érdemben felülbírálnak részében a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [36] A felperes elsődleges keresetében a szerződés létre nem jöttének megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy a felek között konszenzus nem jött létre a kölcsönösszeg, a kamat, a törlesztő részletek megfelelő meghatározása hiányában.
- [37] A Kúria e körben utal arra, hogy a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 tv.) 37. §-a ilyen tartalmú kereset előterjesztését nem zárja ki, ha annak az rPp. 123. §-ában meghatározott feltételei fennállnak. A felperes keresete megállapítási keresetként került előterjesztésre, sem a kereseti, sem a felülvizsgálati kérelme akként nem értékelhető, értelmezhető, hogy az a másodlagos és a harmadlagos kereseti

kérelemben megjelölt 1.139.399,59 Ft marasztalási összeg mint jogalap nélküli gazdagodás visszatérítésére irányulna, az kizárólag a másodlagos és harmadlagos érvénytelenségi keresethez kapcsolódóan előterjesztett jogkövetkezményi keresetnek minősül.

- [38] A Kúria egyetértett a perben eljáró bíróságok azon egyező álláspontjával, hogy a felek között a kölcsönszerződés az rPtk. 205. §-a alapján létrejött, mivel a szerződés a deviza alapú kölcsönszerződés lényeges tartalmi elemeit tartalmazza, így kiszámítható módon a kölcsön összegét, a törlesztő részletek alakulását, az induló kamatot, a futamidőt, valamint az irányadó devizanemet. A fenti megállapítás feltételezi, hogy a felperes előtt az alperesnek a szerződéskötés idején hatályos Hirdetménye ismert volt.
- [39] E kérdéssel összefüggésben a felperes felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy az Üzletszabályzatot, illetve a Bank Hirdetményét nem ismerte meg, illetve a kölcsönszerződés VIII.12. pontja tisztességtelen.
- [40] A perben eljáró bíróságok egyezően, a bizonyítékok mérlegelésével akként foglaltak állást, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, miszerint - szemben a szerződésben írtakkal és a tanúvallomásban elhangzottakkal - az Üzletszabályzatot, Hirdetményt nem ismerte meg. A jogerős ítéletben ezzel kapcsolatosan kifejtett jogi álláspont felülmérlegelését önmagában már az is kizárja, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében az rPp. 3. § (3) bekezdésének, 164. §-ának és 206. § (1) bekezdésének megsértését nem állította. Az rPp. 272. § (2) bekezdése és az azt értelmező a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény alapján a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi eleme többek között a megsértett jogszabályhely megjelölése, amely e körben elmaradt, így nem tette lehetővé a fenti mérlegeléssel megállapított tényállás felülmérlegelését.
- [41] A szerződés VIII.12. pontjának tisztességtelen voltára történt hivatkozás körében a Kúria utal arra, hogy amennyiben a rendelkezés tisztességtelenség miatti semmissége megállapítható lenne, az nem a szerződés létre nem jöttét, hanem annak rPtk. 239. § (2) bekezdése értelmében a teljes érvénytelenségét eredményezhetné, ha a szerződés a kihulló rendelkezés nélkül nem lenne teljesíthető. A szerződés érvénytelenségének vizsgálatát pedig az adott tényállás mellett a később kifejtettek szerint az eljárási szabályok kizárják.
- [42] A Kúria megítélése szerint tehát a perben eljáró bíróságok azon álláspontja, hogy a kölcsönszerződés létrejött, helytálló, a kölcsön folyósítását és a törlesztés megkezdését követően évekkel később arra hivatkozni, hogy a szerződés nem jött létre a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból alappal nem lehet. A Kúria azonban utal arra is, hogy a kölcsönszerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló kereset tekintetében vizsgálni kellett volna, hogy a megállapítási kereset rPp. 123. §-ában foglalt konjunktív eljárásjogi feltételei fennállnak-e. Ennek elmaradása az adott ügyben az adott tényállás mellett azonban az elsődleges kereset tárgyában hozott érdemi döntést (a kereset elutasítását, illetve annak helybenhagyását) nem befolyásolta (rPp. 275. § (3) bekezdés).

- [43] A felperes másodlagos és harmadlagos keresetében arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés az rHpt. különböző rendelkezéseibe ütközően semmis, illetve az árfolyamkockázatról történt tájékoztatás tisztességtelen voltára tekintettel az árfolyamkockázatot nem ő viseli. E körben a kölcsönszerződés ítélethozatalig történő hatályossá nyilvánítását és az alperes 1.139.399,59 Ft megfizetésére kötelezését kérte.
- [44] E kérelmek tekintetében a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának feltételei nem állnak fenn, ugyanis az rPp. 271. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték a hárommillió forintot nem haladja meg. A másodlagos és harmadlagos kereset esetében ugyanis keresethalmazatról nincs szó. Ez esetben az rPp. 24. § (1) bekezdése alapján a pertárgyértéket a marasztalásra irányuló jogkövetkezményi kereset alapján kell számítani, így a felülvizsgálati eljárásban vitatott értéknek a marasztalás összegeként megjelölt 1.139.399,59 Ft minősül, amely az rPp. 271. § (2) bekezdésében meghatározott összeget nem éri el. Erre tekintettel e körben a Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával hivatalból elutasította. Tekintettel a vonatkozó felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálhatóságának kizártságára a felperes által indítványozott előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének megfontolása fel sem merülhetett.
- [45] A Kúria rendelkező rész szerinti döntése az rPp. 275. (3) bekezdésében, illetve 273. § (2) bekezdés a) pontjában írtakon alapul.

Záró rész

- [46] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felperes köteles megfizetni az alperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján 2 óra alapul vételével határozta meg. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. Az elsődleges kereset tekintetében a Kúria a pertárgy értékét az 5/2013. Polgári jogegységi határozat megfelelő alkalmazásával a szerződéses érték figyelembe vételével határozta meg a perben eljáró bíróságok jogi álláspontjával egyezően.
- [47] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [48] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el

Budapest, 2019. október 29.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Csesznok Judit Anna
sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró